

Lc 13,10-17

^{13:10} Ngày sabát kia, Đức Giêsu giảng dạy trong hội đường.

^{13:11} Ở đó, có một phụ nữ bị quy làm cho tàn tật đã mười tám năm. Lưng bà còng hẳn xuống và bà không thể nào đứng thẳng lên được.

^{13:12} Trong thấy bà, Đức Giêsu gọi lại và bảo: "Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyền!"

^{13:13} Rồi Người đặt tay trên bà, tức khắc bà đứng thẳng lên được và tôn vinh Thiên Chúa.

^{13:14} Ông trưởng hội đường tức tối vì Đức Giêsu đã chữa bệnh vào ngày sabát. Ông lên tiếng nói với đám đông rằng: "Đã có sáu ngày phải làm việc, thì đến mà xin chữa bệnh những ngày đó, đừng có đến vào ngày sabát!"

^{13:15} Chúa đáp: "Những kẻ đạo đức giả kia! Thế ngày sabát, ai trong các người lại không cởi dây, dắt bò lừa rời máng cỏ đi uống nước?"

^{13:16} Còn bà này là con cháu ông Ápraham, bị Xatan trói buộc đã mười tám năm nay, thì chẳng lẽ lại không được cởi xiềng xích đó trong ngày sabát sao?"

^{13:17} Nghe Người nói thế, tất cả những kẻ chống đối Người lấy làm xấu hổ, còn toàn thể đám đông thì vui mừng vì mọi việc hiển hách Người đã thực hiện.

GIẢI THOÁT KHỎI LỐI MÒN

Đức Giê-su bảo: *“Này bà, bà được giải thoát khỏi tật nguyền.”* (Lc 13,12)

Suy niệm: Cử toạ ngày ấy quá quen với hình ảnh người phụ nữ còng lưng lom khom đến hội đường tham dự nghi thức ngày Sa-bát. Họ đâu nghĩ rằng mười tám năm bị bệnh còng lưng là mười tám năm người phụ nữ ấy không thể đứng thẳng, cũng như ngần ấy năm không thể nhìn thấy cả bầu trời bao la như người khác. Đức Giê-su thấu cảm được nỗi đau của bà đến độ coi căn bệnh còng lưng ấy như xiềng xích Xa-tan trói buộc bà, và Ngài phải giải thoát bà ngay lập tức, không để bà bị đau khổ thêm một phút nào. Có thể ta quen nhìn thấy những người bệnh lâu năm như một chuyện bình thường; quen nhìn người lơ là, bỏ đạo như hình ảnh quen thuộc; quen nhìn người nghèo chung quanh như điều phải có trong cuộc sống. Mẫu gương của Đức Giê-su phải thúc đẩy ta ra khỏi lối mòn quen thuộc của mình.

Mời Ban: *“Sợi xích trói buộc ta nhất là sợi xích ít đè nặng trên ta nhất”* (S. Swetchine). Những sợi xích như tính ích kỷ, thói hưởng thụ, lòng tham lam, tham vọng... đang trói buộc bạn, không cho bạn đứng thẳng trong cuộc đời. Những sợi xích ấy quá thân thiết với bạn, khiến bạn không còn coi là xích xiềng nữa. Còn chần chừ gì nữa, hãy nhờ Chúa Giê-su giải thoát bạn!

Sống Lời Chúa: Tập nhận ra thói xấu của mình không phải là bình thường, và nỗi đau của người khác không phải là quen thuộc, để tích cực thay đổi.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa luôn chạnh lòng thương khi thấy nỗi đau của người khác. Xin cho con có được trái tim nhạy cảm của Chúa, luôn biết rung động trước đau khổ của người lân cận, dù người ấy là người thân hay người không thân. Amen.*